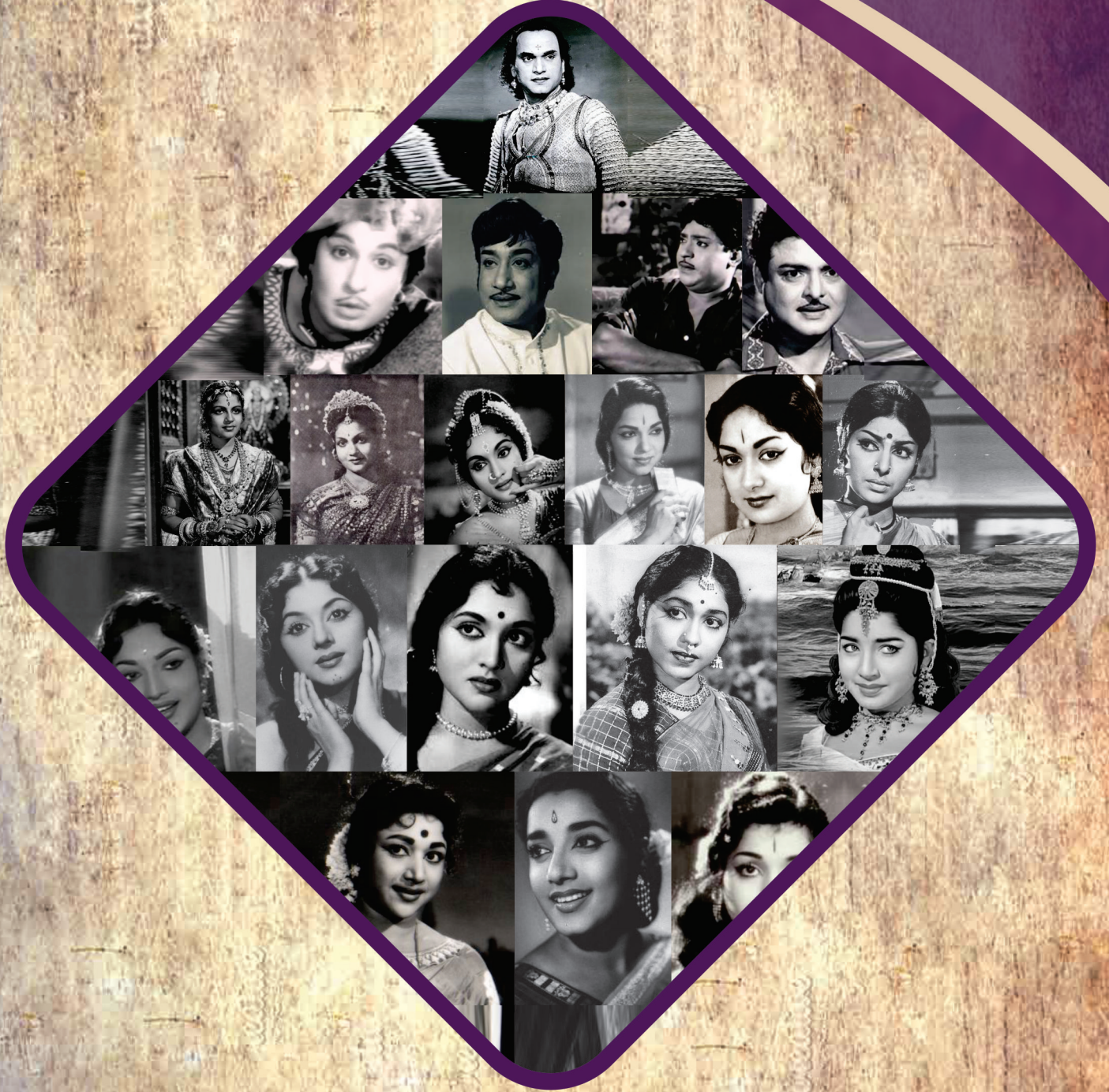

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்கிதழ்

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

நன்றி

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ் இரண்டாம் வருடத்தில் காலடி எடுத்துவைக்கிறது. எங்களுடன் பயணித்த அனைத்து பேராசிரியர் பெருமக்களுக்கும், துறைசார் வல்லுநர்களுக்கும் ஆய்வு மாணவர்களுக்கும் எங்களது பணிவான நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தொடர்ந்து உங்களது ஆதரவை எங்களுக்கு நல்குமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம். நன்றி.

Aran International e-Journal of Tamil Research continuing its way into second year. We are grateful to all the professors, academics and research students who travelled with us. We warmly request you to continue to support us. Thank you.

அன்புடன்

முனைவர். பிரியாகிருஷ்ணன்

நிறுவனர்/பதிப்பாசிரியர்/நிர்வாகஆசிரியர்,

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

PH: +917299587879

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்
ISSN: 2582-399X

International e Journal of Tamil Research
ISSN: 2582-399X

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் வாணிஅறிவாளன்
முனைவர் இராஜேந்திரன் முனியாண்டி
முனைவர் மணிமாறன் சுப்ரமணியம்
முனைவர் சில்லாழி எஸ்.கந்தசாமி
கலாநிதி ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்
முனைவர் பா.வேலம்மாள்

முனைவர் விமலா அண்ணாதுரை
முனைவர் ஸ்வர்ணவேல் ஈஸ்வரன்
பேரா. முனைவர் வீ.செல்வகுமார்
முதுமுனைவர் V.வெங்கட்ராமன்
முனைவர் பேரா.கந்தசாமி
முனைவர் P.பாண்டிக்குமார்

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

பேரா. முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review) பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அகத்தினுள்

அகநானூறும் அகநானூற்று முழுமுதல் உரையும்
முனைவர் வாணி அறிவாளன்

குறுந்தொகை - கோப்பெருஞ்சோழன் பாடல்களில் பொருள்கூறு
முனைவர்து.கிருஷ்ணன்

அகவாழ்வியலில் செவிலி
முனைவர் ச.வசந்தி

தொல்காப்பிய எச்சவியலும் நன்னூல் பொதுவியலும்
முனைவர் ஜெ.கவிதா

அடிச்சுவடுகள்
முனைவர் ப. விமலா அண்ணாதுரை

சிலப்பதிகாரத்தில் நம்பிக்கைகளும் முரண்பாடுகளும்
முனைவர் வி.கலாவதி

முகத்தலளவைக் கருவிகளில் மரக்கால்
முனைவர் சே. கரும்பாயிரம்

நான்மணிக்கடிகையில் சொற்கூறுகள்
மா. ஆதிமூலம்

அகத்தியர்நானம் முப்பதில், குறுதத்துவம்: அகத்தியர்
யோகநானத்திறவுகோல் விளக்கநூல் வழியான ஓர் ஆய்வு
வி. விமலாதித்தன்

பகவத்கீதையும் திருக்குர்ஆனும் வெளிப்படுத்துகின்ற கடவுட்கோட்பாடு
ஓர் ஒப்பீட்டாய்வு-பூபாலசிங்கம். தனேஸ்

மூன்றாம் உலகக்கவிதைகளின் பேசு பொருள்
சி. ஓசாநிதி

Kalki alias Karnatakam: Tamil Cinema's First Critic
Dr. SWARNAVEL ESWARAN

முகப்பு

புகைப்படம் இணையம்
பழம்பெரும் நடிக்கர்கள்/நடிகைகள்

தமிழ்

அடிச்சுவடுகள்

முனைவர் ப.விமலா அண்ணாதுரை.
உதவிப்பேராசிரியர் (ம) தலைவர்,
தமிழ் முதுகலை மற்றும் உயராய்வுத் துறை
செல்லம்மாள் மகளிர் கல்லூரி.
பச்சையப்பன் அறக்கட்டளை.
கிண்டி.சென்னை - 32

ஆய்வுச்சுருக்கம்;

இலக்கியங்களை ஆழமாக உள்வாங்குகின்ற போது .நமக்குள் அது மிகப்பெரிய தாக்கத்தையும் ஆளுமையையும் உருவாக்கும்.அத்தகைய தாக்கம் இலக்கியம் படைக்கின்ற போது வெளிப்படும்.சேக்கிழாரை கம்பர் முழுமையாக உள்வாங்கியதன் விளைவு அவரது அடிச்சுவட்டில் பயணித்து பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார் என்பதன் ஆய்வே இக்கட்டுரை.

திறவுச்சொற்கள்;

கம்பர், சேக்கிழார், இராமாயணம் ,இராமாவதாரம்,பெரிய புராணம், திருத்தொண்டர் புராணம்

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரின் இராமாயணத்திற்குக் காலத்தால் முந்தியது சேக்கிழார் பெருமான் அருளிச் செய்த பெரியபுராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணம் . சேக்கிழார் பெருமான் இப்புராணத்திற்கு இட்ட பெயர் திருத்தொண்டர் புராணம் என்பதே . ஆனால் “ தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே ' என்ற ஓவையாரின் வாக்குப்படி , தொண்டர்களின் பெருமைகளைக் கூறும் நூலாகிய இப்புராணம் பெரிய புராணம் என்ற பெயராலேயே அழைக்கப்பட்டு வழங்கி வருகின்றது .

ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் காப்பியப் பண்புகள் நிரம்பியிருந்த சீவக சிந்தாமணி என்னும் சமணக் காப்பியம் மேலோங்கியிருந்த ஒரு காலத்தில் எழுந்ததே - பெரிய புராணம் ஆகும் . அந்பாயன் என்ற பெயர் கொண்ட - இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனது அரச அவையில் முதலமைச்சராக இருந்த சேக்கிழார் பெருமான் , அரசனின் சீவக சிந்தாமணி ஈடுபாட்டை மாற்றி , சைவத்தின் மேம்பாட்டை உலகறியச் செய்யப் பாடிய காவியமே பெரிய புராணம் .

பெரிய புராணத்தைச் சேக்கிழார் பெருமான் பாடுவதற்கு தில்லை நடராஜப் பெருமானே “ உலகெலாம் ' ' என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்ததாக இதன் சிறப்பைப் புலவர்கள் புகழ்கிறார்கள் ,

இந்நூலைப் பாடி முடித்ததும் , ஒரு சித்திரை மாதத்துத் திருவாதிரை நாள் தொடங்கி , அடுத்த அதே சித்திரைத் திருவாதிரை நாள் வரை . சேக்கிழார் பெருமான் இதனைப் பாடிப் பொருள் விரித்துரைக்க , அதனைப் பல நாட்டுச் சிற்றரசர்கள் , மந்திரிகள் , பொதுமக்களோடு சோழநாட்டு மன்னனான அந்பாய சோழனும் ' கேட்டு மகிழ்ந்தான் என்றும் இந்நூலின் அரங்கேற்றம் பற்றிக் கூறுகிறார்கள் .

பெரியபுராணத்தை இரு செவிகளாரப் பருகி இன்புற்று அதன் சிறப்பிலே மயங்கிய அநபாய சோழன் , தனது பட்டத்து யானையின் அம்பாரியில் சேக்கிழார் பெருமானையும் , பெரிய புராண ஏடுகளையும் ஏற்றி , தான் அருகிருந்து , சேக்கிழார் பெருமானின் வியர்வை போக்கக் கவரி (விசிறி) வீசியபடி தனது வீதிகளில் உலாவந்தான் என்ற செய்தி பெரிய புராணத்தின் சிறப்புக்கு கட்டியங் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது .

சேக்கிழார் பெருமானின் பின் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனின் மகனான இராசராசன் காலத்தில் , வாழ்ந்தவராக கம்பரை ஆராய்ச்சியாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் .

கம்பர் தமது நூலுக்கு இட்டபெயர் இராமாவதாரம் என்பதே . இதனைக் கம்பரின் பாடல் மூலம் அறியலாம் .

**‘நடையில் நின்றுயர் நாயகன் தோற்றத்தின்
இடை நிகழ்ந்த இராமாவதாரப் பேர்த்
தொடை நிரம்பிய தோமறு மாக்கதை
சடையன் வெண்ணெய் நல்லூர்வயிற் தந்ததே’ .**

கம்பர் இராமாவதாரம் என்று தனது காவியத்துக்குப் பெயரிட்ட போதிலும் அக்காவியம் கம்பராமாயணம் என்றே நிலைத்துவிட்டது . திருத்தொண்டர் புராணம் பெரியபுராணமாகியதும் , இராமாவதாரம் கம்பராமாயணமாகியதும் கூட இவற்றிடையே உள்ள ஒரு ஒற்றுமையேயாகும் .

சேக்கிழாரின் பெரிய புராணம் பல தொண்டர்களின் பெருமைகளைச் சொல்லும் நூலாகியதால் , ஒரு கதாநாயகன் , கதாநாயகியை முதன்மைப்படுத்தி நிற்கும் காவியமாக அது அமையவில்லை .

ஆனால் கம்பரோ தமது இராமாயணத்தை முடிந்த வரை காவிய இலக்கண அமைவுக்குள் பாடவே முயன்றிருக்கிறார் , அதற்குரிய வாய்ப்பும் இராமாயணக் கதையிலே நிரம்ப இருந்தது . சீவக சிந்தாமணியைத் திருத்தக்க தேவர் பாடிய பின்பே இராமாயணத்தைக் கம்பர் பாடியதால் , இராமாயணத்திலும் சீவக சிந்தாமணியின் தாக்கத்தைக் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது .

காவிய இலக்கண முறைமைக்குள் தனது இராமாயணத்தைப் பாடவிரும்பிய கம்பர் , வால்மீகியின் முதல் நூலில் இல்லாத சிலவற்றையும் சேர்த்துப் பாடி மெருகூட்டியது , இரு நூல்களையும் கற்போரின் உள்ளத்தில் தெற்றெனப் புலப்படும் .

சேக்கிழார் பெருமானின் பாடல்கள் கம்பரின் - இராமாயணத்தில் என்ன தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதை இங்கு நோக்குவோம் , விரிவஞ்சி சில ஒற்றுமைகளே ஒப்பிடப்படுகின்றன , சேக்கிழார் பெருமான் தனது பெரிய புராணத்தில் முதலாவது பாடலாக வாழ்த்துப் பாடலை இப்படிப் பாடுகிறார் ,

**”உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம் ”.**

உலகு எலாம் இறைவனை அறிந்து ஒதுதல் எளிதான காரியமாக இருக்கலாம் . ஆனால் உணர்ந்து ஒதுதல் என்றும் அரிய செயலே , அதனையே சேக்கிழார் பெருமான் ' ' உணர்ந்து ஒதுதற்கு அரியவன் ” என்று பாடினார் .இப்பாடல் நேரடியாகவே சிவபெருமானை நினைத்துப் பாடியதாக அமைந்துள்ளது . ஏனெனில் நிலவும் , கங்கையும் சடையில் நிலவுவதும் , அம்பலத்தே திருக்கூத்திடுவதும் சிவபெருமானுக்கே உரியவை என்பது கண்கூடு .

கம்பரோ தனது காவியத்தின் தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் கடவுள் வணக்கமாகப் பாடும்போது ,

”உலகம் யாவையுந் தாமுள வாக்கலும்
நிலை பெறுத்தலும் , நீக்கலும் , நீங்கலா
அலகிலா விளையாட் டுடையார் அவர்
தலைவர் அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே” .

என்று பாடுகிறார் , உலகம் யாவற்றையும் படைத்து , காத்து , அழித்து , இதனையே நீங்காத விளையாட்டாகச் செய்வரே எமது தலைவர் . அவருக்கே நாங்கள் சரண் என்பது இதன் பொருள் . இங்கே தமது கடவுளை இன்னார் எனக் கம்பர் சுட்டிக் காட்டாததைக் கண்டு கொள்ளலாம் .

சேக்கிழாரின் அடியொற்றி " உலகம் யாவையும் ' ' என்றே கம்பரும் தொடங்குவதைக் காண்கிறோம் . ' ' உலகம் யாவையும் ' ' என்பதும் ' ' உலகெலாம் ' ' என்பதும் ஒன்றே . சேக்கிழாரின் “ அலகில் சோதியன் ' ' என்ற சொல்லும் கம்பரின் “ அலகிலா விளையாட்டு ” ” என்ற சொல்லும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது .கம்பர் எப்படி முத்தொழிலையும் செய்யும் முழுமுதற் கடவுளே தமது தலைவர் என்று கூறினாரோ , அதனைச் சற்று மாற்றி , அவரின் பின் வந்த வில்லிபுத்தூராழ்வார் தமது பாரதத்தில் தற்சிறப்புப் பாயிரத்தில் பாடியிருக்கிறார் ,
‘ஆக்குமாறு அயனாம் . முதலாக்கிய உலகங்
காக்குமாறு செங் கருணையங் கடலாம் .
வீக்குமாறு அரனாம் . அவை வீந்தநாள் மீளப்
பூக்குமா முதலெவன் அவன்பொன்னடி போற்றி ‘ .

படைத்தலை பிரம்மாவும் , காத்தலை மகாவிஷ்ணுவும் , அழித்தலை உருத்திரனும் செய்கின்றனர் . அப்படி அழித்த பின் மீள இந்த உலகை எவர் படைக்கின்றாரோ அவரே முதல்வர் , அவர் பொன்னடியே போற்றி என்பது இதன் பொருள் ,

இது , சேக்கிழார் கம்பரில் ஏற்படுத்திய தாக்கம் வில்லிபுத்தூராழ்வாரில் கம்பரால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகிறது . கம்பரும் , வில்லிபுத்தூராழ்வாரும் தமது கடவுளை யாரென்று கூறாததை இங்கே காணலாம் . சேக்கிழார் அவையடக்கமாகப் பாடிய பாடல்களிலும் கம்பர் அவையடக்கமாகப் பாடிய பாடல்களிலும் உள்ள ஒற்றுமை பெரிதும் வியக்கத்தக்கது .

”அளவிலாத பெருமைய ராகிய

அளவிலா அடியார்புகழ் கூறு கேள்
அளவுகூட உரைப்பரி தாயினும்
அளவில்ஆசை துரப்ப அறைகுவன் ”.

இது சேக்கிழாரின் பாடல் . பெரிய புராணத்தைப் பாடுவதற்கு தனக்கு ஆசைதான் காரணம் என்று சேக்கிழார் கூறுவதுபோலவே , கம்பரும் தான் இராமாயணம் பாடுவதற்கு ஆசை தான் காரணம் என்று கூறுகிறார் .

‘ஓசை பெற்றுயர் பாற்கடல் உற்றொரு
பூசை முற்றவும் நக்குபு புக்கென
ஆசை பற்றி அறையலுற்றேன் மற்றிக்
காசில் கொற்றத்து இராமன் கதையரோ’ .

சேக்கிழார் ‘ ‘ அளவில் ஆசை துரப்ப அறைகுவன் ” என்று பாடுவதும் , கம்பர் ‘ ‘ ஆசைபற்றி அறையலுற்றேன் ” என்று பாடுவதும் கவனிக்கத்தக்கது . இவ் இருவரையும் அடியொற்றியே வில்லிபுத்தூராழ் வாரும் , தாமும் ஆசையிலேயே பாரதம் பாடியதாகக் கூறுகிறார் .

‘முன்னு மாமறை முனிவருந் தேவரும் பிறவும்
பன்னு மாமொழிப் பாரதப் பெருமையும் பாரேன்
மன்னு மாதவன் சரிதமும் இடையிடை வழங்கும்
என்னும் ஆசையால் யானும் தியம்புதற் கிசைந்தேன்’ .

இந்த மூவரில் வில்லிபுத்தூராழ்வாரின் ஆசை சற்று வித்தியாசமானது , ‘ ‘ மாதவன் சரிதமும் இடையிடை வழங்கும் என்னும் ஆசையால் ‘ ‘ பாரதம் பாடுகிறார் அவர்

கம்பரின் ‘ ‘ ஓசைபெற்று உயர் பாற்கடல் உற்று ஒரு பூசை முற்றவும் நக்குபு புக்கென ‘ ‘ என்ற அவை அடக்க உவமானம் , அதே கருத்தில் சேக்கிழார் சுவாமிகளால் பாடப்பட்டிருப்பதை இங்கே பார்ப்போம் .

தெரிவரும் பெருமைத் திருத் தொண்டர்தம்
பொருவருஞ் சீர்புகலல் உற்றேன் , முற்றப்
பெருகு தெண்கடல் ஊற்றுண் பெருநசை
ஒருசுணங்கனை ஒக்கும் தகைமை யேன் .

இதுவும் அவையடக்கமாகப் பாடப்பட்ட பாடலே . ‘ ‘ நடுக்கடலில் சென்றாலும் நாய்க்கு நக்குத் தண்ணிதான் ‘ ‘ என்பது பழமொழி , அதேபோல பெருகின்ற கடலை ஒரு நாய் குடித்து முடிக்க எண்ணியதைப் போல , ஒப்புமை இல்லாத பெருஞ் சீர்பெற்ற தொண்டர்தம் பெருமையை நான் பாடத் தொடங்கிய செய்கை இருக்கிறது என்பது இதன் பொருள் .

கம்பரின் பாடலை இப்போது நோக்குவோம் , “ பூனைக்குப் பாலென்றால் கொள்ளை ஆசை தான் , அதற்காகப் பாற்கடலை அடைந்த பூனை முற்று முழுதாக அதைக் குடித்து விடுவேன் என்று முயன்றால் எப்படி இருக்கும் .அதே

போன்ற செய்கையே நான் இராமரின் பெரு மைகளைக் கூறும் இந்த இராமாயணத்தைப் பாடியது ” என்று கூறுகிறார் கம்பர் .

இருவரது அவையடக்கப் பாடலும் ஒரே மாதிரியாக அமைந்துள்ளதை மேலே பார்த்தோம் . இருவரும் தாம் பாடப்போகும் நாட்டிலுள்ள நதியின் சிறப்பைக் கூறும் போதும் ஒரே மாதிரியாகவே பாடுகிறார்கள் . அதாவது சேக்கிழாரின் கருத்தில் நின்று கொண்டு தனது கற்பனையோடு கம்பர் மேலே செல்வதைக் காணலாம் . |

பெரிய புராணத்தில் திருநாட்டுச் சிறப்புக் கூறுமிடத்தில் , காவிரி நதி பற்றி சேக்கிழார் கூறுவது இப்படி அமை கிறது

‘சையமால் வரைபயில் தலைமை சான்றது
செய்யபூ மகட்குநற் செவிலி போன்றது
வையகம் பல்லுயிர் வளர்த்து நாள் தொறும்
உய்ய வே சுரந்தளித் தட்டும் நீரது ‘.

காவிரி நதி , பூமி என்கின்ற மகளுக்கு நல்ல வளர்ப்புத் தாய் போன்றது என்பதையே ‘ ‘ பூமகட்கு நற்செவிலி . போன்றது ‘ ‘ என்று பாடுகிறார் .இந்தக் கருத்தை இன்னும் மெருகேற்றி அழகாக , சற்று ஆழமாகப் பாடுகிறார் கவிச் சக்கரவர்த்தி கம்பர் ,

‘இரவி தன்குலத் தெண்ணில்பல் வேந்தர்தம்
புரவு நல்லொழுக் கின்படி பூண்டது
சரயு என்பது தாய்முலை அன்னதில்
வுரவு நீர்நிலத் தோங்கும் உயிர்க்கெலாம்’ .

சரயு என்கின்ற நதி நிலத்தில் உள்ள உயிர்க்கெல்லாம் தாய்முலைபோல் அவ்வளவு அத்தியாவசியமும் , பயன்பாடும் கொண்டது என்று கூறுகின்றார் கம்பர் . " . செய்ய பூமகட்கு நற் செவிலி போன்றது ” என்ற சேக்கிழாரின் கற்பனை இன்னும் மெருகோடு " சரயு என்பது தாய்முலை அன்னது இவ்வுரவு நீர்நிலத் தோங்கும் உயிர்க் கெலாம் ” என்று கம்பரால் கவிதா சாமர்த்தியத்தோடு கையாளப்படுவது நயக்கத்தக்கதும் வியக்கத்தக்கதுமான வேலையே .

சேக்கிழார் எப்படி சொற்களை வைத்துக் கவிதையை அழகு செய்கின்றாரோ அதே உத்தியும் கம்பரால் கையாளப்பட்டுள்ளது . திருநாட்டுச் சிறப்புக் கூறும் சேக்கிழார் பெருமான் இப்படிப் பாடுகிறார் ,

‘ஆலை பாய்பவர ஆர்ப்புறும் ஓலமும்
சோலை வாய்வண் டிரைத்தெழும் சும்மையும்
ஞாலம் ஓங்கிய நான்மறை ஓதையும்
வேலை ஓசையின் மிக்கு விரவுமால்’ .

இப்பாடலில் ஓலம் , சும்மை , ஓதை , ஓசை என்ற நான்கு ஒரே கருத்துள்ள சொற்கள் அழகாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம் . இதேபோன்று இன்னும் கூடுதலான ஒத்த கருத்துள்ள சொற்களை வைத்து கம்பர் நாட்டுப் படலத்தில்

இப்படிப்பாடுகிறார் , கம்பரும் ஓசை என்ற சொல்லுக்கே பல சொற்களைப் பயன்படுத்துவதும் கவனிக்கத்தக்கது .

**‘ஆறுபாய் அரவம் மள்ளர் ஆலைபாய் அமலை ஆலைச் .
சாறுபாய் ஓதை வேலைச் சங்கின்வாய் பொங்கும் ஓசை
ஏறுபாய் தம்ரம் நீரில் எருமைபாய் துழனி இன்ன
மாறுமா றாகித் தம்மின் மயங்குமாம் மருத வேலி’ .**

இங்கு அரவம் , அமலை , ஓதை , ஓசை , தமரம் , துழனி . என்ற ஆறு சொற்களும் ஒரே கருத்துள்ள சொற்களே . இப்படி ஒரே கருத்துள்ள பல சொற்களை வைத்து கவிதை யாத்தது போலவே , ஒரே சொல்லில் பல கருத்துக்களை வைத்தும் சேக்கிழார் பாடியிருக்கிறார் , அதை அப்படியே கம்பர் பின்பற்றியிருப்பதையும் இங்கு காண்போம் .

பரவையார் பற்றி சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் பாடிய பாடல் இது .

**‘பேர்பரவை பெண்மையினில் பெரும்பரவை விரும்பல்குல்
ஆர்பரவை அணிதிகழும் மணிமுறுவல் அரும்பரவை
சீர்பரவை ஆயினாள் திருவுருவின் மென்சாயல்
ஏர்பரவை இடைப்பட்ட என்னாசை எழுபரவை ‘**

பரவை என்ற சொல் ஏழுதடவை வருகின்றது , ஒவ்வொரு பரவையும் வெவ்வேறு பொருளைத் தருகின்றது . ஏழாவது பரவை என்ற சொல் எழுபரவை என வந்து ஏழாவது பரவை என்பதையும் பொங்குகின்ற கடல் என்ற பொருளையும் கொடுக்கும் சிறப்பு வியந்து ரசிக்கத்தக்கது .

இதன் பொருளைச் சிறிது நோக்குவோம் , முதலாவது பரவை , பரவையாரின் பெயரைக் குறிக்கிறது . இது பேர் பரவை என வருகிறது , அதாவது பெயர் பரவை என்பதே இது , அடுத்து வருவது பெரும் பரவை . இது பெரு - உம்பர் - அவை எனப் பிரிபடும் . அதாவது பெரிய தேவர்கள் சபை என்பது இதன் பொருள் . அடுத்த - பரவை பரவு - ஐ எனப் பிரிகிறது . அதாவது வழிபடுகின்ற தெய்வம் . அடுத்தது அரும்பரவை , இது அரும்பர் - அவை எனப் பிரிகிறது . முல்லை அரும்புகளின் கூட்டம் என்பது இதன் பொருள் . . அடுத்தது சீர் பரவை என்பது பரவைக் கூத்தாடுகின்ற இலக்குமி தேவியைக் குறிக்கிறது , அடுத்த பரவை என்பது பரவுதல் அதாவது பரந்து செல்லல் எனப் பொருள்படுகிறது . இறுதியாக வரும் பரவை கடலைக் குறிக்கிறது ,

இதே போன்று சுந்தர காண்டத்தில் கம்பரும் ஒரு பாடலைப் பாடியிருக்கிறார் . இலங்கைக் காவல் தெய்வத்தைப் பற்றிய பாடல் இது .

**‘அஞ்சுவணத்தின் ஆடை உடுத்தாள் அரவெல்லாம்
அஞ்சுவணத்தின் வேக மிகுத்தாள் அருளில்லாள்
அஞ்சுவணத்தின் உத்தரி யத்தாள் அலையாரும்
அஞ்சுவணத்தின் முத்தொளிர் ஆரத் தணிகொண்டாள்’ .**

இங்கே - அஞ்சுவணம் என்பது நான்கு தடவைகள் , நான்கு பொருள்களில் வருவது நோக்கக் கூடியது . அஞ்ச வர்ணம் , அஞ்சம் உவணம் (கருடன் .) அம்சவர்ணம் (பொன்) அம் - சுவள் - நத்தின் , என்ற வகையாக இந்த அஞ்சுவணம் பொருள்படுகின்றது .

இத்தகைய சொற்களை வைத்துக் கவிநயம் காட்டுதல் மட்டுமின்றி இன்னோர் உத்தியையும் கம்பர் , - சேக்கிழார் பெருமானிடமிருந்தே கற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது .

பெரிய புராணத்தில் - திருநகரச் சிறப்பில் மனுநீதி கண்ட சோழனைப் பற்றிய சரிதையில் ஒரு கட்டம் . பசுக் கன்றைத் தனது மகன் தேரூர்ந்து கொன்றான் , என்ற செய்தி கேட்ட மனுநீதி கண்ட சோழனின் நிலையைச் சேக்கிழார் பெருமான் இப்படிப் பாடுகிறார் .

**‘மன்னுயிர் புரந்து வையம் பொதுக்கடிந் தறத்தில் நீடும்
என்னொறி நன்றால் என்னும் என்செய்தால் தீரும் என்னும்
தன்னிளங் கன்று காணாத் தாய்முகங் கண்டு சோரும்
அந்நிலை அரசன் உற்ற துயரம்ஓர் அளவிற் நன்றால் ‘.**

தனது ஆட்சியில் , தான் உயிருடன் இருக்கும்போதே ஒரு அநீதி நடந்துவிட்டது , என்பதை மனுநீதி கண்ட சோழனால் எண்ணிப் பார்க்கவே முடியவில்லை உயிர்போய் வெறும் உடல் என்ற நிலையிலேயே அவன் காணப்படுகிறான் . இதனை நன்கு விளக்கவே பாடலில் என்னும் , சோரும் என்ற அஃறிணைச் சொற்கள் உயர்திணையாகிய அரசனுக்கு பயன்படுத்தப்பட்டன .

இதே இடங்களில் “ என்னொறி நன்றால் என்பான் , என் செய்தால் தீரும் என்பான் . தன்னிளங் கன்றுகாணாத் தாய்முகம் கண்டு சோர்வான் ' ' என்று பாடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருந்தும் , மனுநீதிகண்ட சோழனின் உச்சமான கவலையை இந்த உத்தியினால் வெளிக்கொணர்கிறார் சேக் கிழார் சுவாமிகள் ,

அதாவது தான் உயிரோடு இருந்திருந்தால் இத்தகைய அநீதி இழைக்கப்பட்டிராது . ஆனால் அநீதி இழைக்கப்பட்டுவிட்டதால் தான் உயிரோடு இல்லை . வெறும் நடைப்பிணமாகவே இருக்கிறேன் என்பதைக் காட்டவே இந்த உத்தி பெரிதும் பயன்பட்டது .

இதே உத்தியை கம்பர் பல இடங்களிலும் பயன்படுத்துகிறார் . நாகபாசப் படலத்தில் மூர்ச்சையுற்றுக் கிடக்கும் இலக்குவனை , இறந்துவிட்டான் என நினைத்த இராமனின் தன்மையை கம்பர் பாடும்போது ,

**‘வீரரை எல்லாம் பார்க்கும் வில்லினைப் பார்க்கும் வீரப்
பாரவெஞ் சிலையைப் பார்க்கும் பகழியைப் பார்க்கும் பாரில்
யாரிது பட்டாரென்போ லெளிவந்த வண்ணம் என்னும்
நேரிது பெரிதென்றோது மளவையி னிமிர நின்றான்’ .**

இங்கும் பார்க்கும் , என்னும் என வரும் சொற்கள் சேக்கிழார் பன்படுத்தியதைப் போலவே பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம் . இதேபோன்ற உத்தியை

இவர்களைப் பின்பற்றி கந்த புராணத்திலே கச்சியப்பர் பயன்படுத்தி இருப்பதும் இங்கே கண்டு வியக்கத்தக்கது .

'வில்லினைப் பார்க்கும் செங்கேழ் வேலினைப் பார்க்கும் . ஏனை மல்லலம் படையைப் பார்க்கும் வாளியைப் பார்க்கும் , வீரச் சொல்லினைப் பார்க்கும் வந்து சூழ்தரு பழியைப் பார்க்கும் கல்லென எயிற்றின் பந்தி கறித்திடும் கவலும் அன்றே' .

தனது ஏழு தம்பியர்களை அக்கினி முகாசுரன் மாயத் தால் கொன்றதைக் கண்டு வீரவாகு தேவர் புலம்புவதாக கந்தபுராணத்தில் இப்பாடல் வருகின்றது .

இப்படியாக சேக்கிழார் பெருமானின் காப்பிய உத்திகள் பல கம்பரால் எடுத்தாளப்பட்டு , பின்னால் பலரது கவிதைகளிலும் புகுந்துள்ளன .

கம்பருக்குப் பின்வந்த புலவர்கள் பலரிலும் கம்பரின் ஆளுமை புகுந்தது போலவே கம்பரில் சேக்கிழாரின் கவிதைத் தாக்கம் ஒருவகையில் ஆதிக்கஞ் செலுத்தியிருக்கின்றது என்பது மறுப்பதற்கில்லாத உண்மையாகும் ,
பார்வை நூல்கள்;

1. கம்பன் கலை பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன்
2. கம்பன் கலை நிலை உரைநடை தொகுதி-10 ஆசிரியர்: கவிராஜ பண்டிதர் செகவீர பாண்டியனார்
3. திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணம் மூலமும்-உரையும் - 2.ஆசிரியர்: புலவர் பி.ரா .நடராசன்.
4. பெரிய புராண விளக்கம் பகுதி — 5 . ஆசிரியர்:கி.வா.ஜகன்னாதன்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

ISSN: 2582-399X

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

ஆண்டு 2020, ஏப்ரல் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் மார்ச் - 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஏப்ரல் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com

✉ aranjournal@gmail.com

☎ 72995 87879